Poznań, dnia 26 września 1947 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 26

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

274

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 września 1947 r.

o obowiązku oczyszczania i odkażania ramp, ładowni, wagonów kolejowych i innych środków przewozowych i przedmiotów użytych do przewozu zwierząt.

Celem powstrzymania szerzenia się zaraźliwych chorób zwierzęcych a w szczególności pomoru świń, na zasadzie postanowień art. 108 ust. 1 l. a rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) oraz art. 16, 94 i 112, rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) dla całego obszaru województwa poznańskiego (łącznie z Ziemią Lubuską) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wagony kolejowe, statki, samochody, wozy kołowe i inne środki przewozowe, użyte do przewozu zwierząt lub wytworów zwierzęcych podlegają oczyszczaniu i odkażaniu.

§ 2.

Samochody, wozy kołowe i inne środki przewozowe, użyte do przewozu zwierząt do rzeźni (miejsc uboju) lub na targowiska względnie miejsca spędu zwierząt podlegają oczyszczeniu i odkażeniu natychmiast po wyładowaniu zwierząt w miejscu wyładowania.

§ 3.

Rampy kolejowe, miejsca tymczasowego postoju na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych i specjalnie wyznaczone punkty ładunkowo-wyładowawcze tudzież narzędzia i przedmioty użyte przy ładowaniu lub wyładowaniu podlegają oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 4.

Rzeźnie i targowiska (miejsca spędu zwierząt) winny być zaopatrzone w urządzenia, zabezpieczające prawidłowe przeprowadzenie nadzoru lekarsko-weterynaryjnego, jak również oczyszczenie i odkażenie.

§ 5.

Pomieszczenia handlu zwierzętami winny być zaopatrzone w urządzenia nmożliwiające dokładne oczyszczanie i odkażanie.

§ 6.

Do odkażania samochodów, wozów kołowych i innych środków przewozowych jak również przedmiotów i narzędzi należy używać rozcieńczonej wody krezolowej, 2% roztworu sody żrącej lub innych odpowiednich środków odkażających.

Do odkażania ramp, miejsc tymczasowego postoju zwierząt na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych należy używać świeżo sporządzonego mleka wapiennego lub sproszkowanego świeżego gaszonego wapna.

§ 7.

Rzeczywiste koszty związane z przeprowadzeniem oczyszczania i odkażania wymienionych w niniejszym rozporządzeniu obciążają odnośnych posiadaczy.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą na zasadzie rozdziału VII, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P., o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, przy zastosowaniu dekretu z dnia 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 10.000,— zł albo jedną z tych kar.

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr Radzicki,
Wicewojewoda.

275

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 26 września 1947 r.

w sprawie ograniczenia zużycia energii elektrycznej.

W związku z brakiem dyspozycyjnej pomocy w elektrowniach zasilających województwo poznańskie, a jednocześnie wielkim wzrostem zapotrzebowania na prąd elektryczny ze strony odbiorców, które przekroczyło możliwości produkcyjne elektrowni i zagraża pewności ruchu urządzeń wytwórczych i przesyłowych, w interesach gospodarki narodowej i zapewnienia stałej dostawy prądu dla przemysłu, ważnych placówek państwowych i przedsiębiorstw użyteczności publicznej, zarządzam aż do odwołania na całym podległym mi terenie, co następuje:

1. Wszystkie urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa i mieszkańcy naszego województwa pod rygorem natychmiastowego wyłączenia instalacji elektrycznej i stosowania odpowiednich kar pieniężnych muszą ściśle respektować zarządzenia Zjednoczenia Energetycznego Okręgu Poznańskiego w sprawie ograniczenia zużycia prądu.

2. Zjednoczenie Energetyczne Okręgu Poznańskiego w szczególności może zarządzić:
   a) w przedsiębiorstwach pracujących na dwie zmiany, **przesunięcie** drugiej zmiany z godzin wieczorowych na nocne (od godziny 22-giej do 6-tej rano);
   b) w przedsiębiorstwach pracujących na 3 zmiany, przesunięcie głównego ciężaru zapotrzebowania na prąd na godz. nocne;
   c) zakazać używania prądu w przedsiębiorstwach pracujących na jedną zmianę (dzienną) po godzinie 16 do godz. 22;
   d) ograniczyć lub całkowicie zabronić używania energii elektrycznej dla wystaw sklepowych, reklam świetlnych, sklepów restauracji, kawiarni i lokali rozrywkowych;
   e) ograniczyć zużycie energii elektrycznej dla biur, urzędów i gospodarstw domowych, szczególnie dla aparatów grzejnych, oraz zakazać używania prądu dla piecyków elektrycznych.
3. Ob. Ob. Prezydenci wydadzą polecenie podległym sobie Wydziałom Przedsiębiorstw Miejskich ścisłego stosowania się do wydanych poleceń przez wyznaczonych przez Z. E. O. P. komisarzy obciążeniowych, którymi są:

   generalny komisarz obciążeniowy — inż. Czekajło Władysław,

   komisarz obciążeniowy na miasto Poznań — inż. Seidel Stefan,

   komisarz obciążeniowy na oddział Chodzież — Włodarczyk Marian,

   komisarz obciążeniowy na oddział Międzychód — Kaniewski Edmund,

   komisarz obciążeniowy na oddział Wolsztyn — Tadajewski Franciszek,

   komisarz obciążeniowy na oddział Września — Puzdrakiewicz Antoni,

   komisarz obciążeniowy na oddział Gorzów — inż Kostecki Jerzy,

   komisarz obciążeniowy na oddział Zielona Góra — inż. Kodym Karol,

   komisarz obciążeniowy na oddział Słubice — Chwałek Ryszard,

   komisarz obciążeniowy na oddział Świebodzin — Jakubowski Antoni.
4. Polecam wszystkim Obywatelom Starostom i organom Milicji Obywatelskiej oraz Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego okazanie jak najdalej idącej pomocy wyżej wymienionym komisarzom obciążeniowym.

Wojewoda Poznański:
(—) Brzeziński.

276

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 września 1947 r.

w przedmiocie rozprawy wywłaszczeniowej.

Na podstawie art. 21—24 rozporządzenia R. P. z dnia 24. 9. 1934 r. o prawie postępowania wywłaszczeniowego (Dz Ust. Nr 86, poz. 776) zmien. ustawą z dnia 30. 3. 1939 r. o zmianie prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205) wyznaczam na dzień 10-go października 1947 r. w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego w Poznaniu, Pl. Kolegiacki 18 w pokoju Nr 342 o godz. 12-tej rozprawę wywłaszczeniową odnośnie mających ulec wywłaszczeniu gruntów na rzecz Ubezpieczalni Społecznej w Poznaniu, położonych w Poznaniu-Jeżyce zapisanych w księdze gruntowej Poznań-Jeżyce tom 32 wykaz L. 773 łącznej wielkości 1253 m² własności firmy „Wydawnictwo Polskie R. Wegner w Poznaniu Spółka Z. O. O." na rzecz Ubezpieczalni Społecznej w Poznaniu, niezbędnych pod budowę zakładów leczniczych.

W związku z tym wzywam wywłaszczającego, właścicieli gruntów, oraz osoby trzecie interesowane wywłaszczeniem odnośnych gruntów (właścicieli hipotecznych) oraz osoby, które na skutek wyłożonych planów wywłaszczenia złożyły wnioski wzgl. sprzeciwy, do zjawienia się w terminie wyżej wymienionym na rozprawę wywłaszczeniową.

Wojewoda:
(—) Brzeziński Stefan.

277

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 września 1947 r.

w sprawie zgłaszania majątku stowarzyszeń podlegających likwidacji.

Szereg stowarzyszeń, zarejestrowanych przed wojną do tej pory nie wznowiło swojej działalności. Stowarzyszenia te miały niewątpliwie majątek ruchomy, bądź to nieruchomy, który obecnie może być w posiadaniu osób trzecich.

W związku z tym Urząd Wojewódzki wzywa niniejszym posiadaczy tych majątków, wzgl. ich części, aby w terminie 2 miesięcy od daty obwieszczenia zgłosili posiadanie tych majątków, wzgl. ich części u właściwych miejscowo władz administracji ogólnej (Starostowie Powiatowi, Prezydenci Miast Poznania, Kalisza i Gniezna).

W razie niezgłoszenia osobom tym grozić będzie odpowiedzialność karna za przywłaszczenie.

Za Wojewodę:
(—) Mgr Kwaśniewski,
Naczelnik Wydziału.

278

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 września 1947 r.

w sprawie zamknięcia drogi państwowej Nr 17 na odcinku od km 363.880 do km 377.000 w pow. międzychodzkim.

Zgodnie z § 33 — zarządzenia ministerialnego z dnia 26. 6. 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) podaje się do wiadomości że:

1. W związku z wykonywaniem przebudowy na drodze państw. Nr 17 Poznań—Kostrzyń n/O., w powiecie międzychodzkim, zostanie zamknięty aż do odwołania dla wszelkiego ruchu publicznego odcinek tej drogi od km 363.880 do km 377.000 (Kwilcz—Gorzyń).
2. Zamknięcie przewiduje się na okres od dnia 20. 9. 1947 r. do dnia 31. 10. 1947 r.
3. Droga objazdowa prowadzi od drogi Poznań—Kostrzyń n/O. w km 263.880 od Kwilcza do Gorzynia przez Sieraków—Międzychód.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Wł. Stefański,
w. z. Naczelnika Wydziału.

279

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 25 sierpnia 1947 r.

w sprawie zwalczania zarazy i pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy i pomoru świń w chlewni Ob. Łączkowskiego Maksymiliana w Ryżynie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów § 349—355, rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1, pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą i pomorem świń, stanowi zagroda Ob. Łączkowskiego Maksymiliana w Ryżynie. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony zarazą i pomorem świń, do którego włączam gromadę Ryżyn bez wybudowań.

§ 3.

Przy drogach okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza i pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy i pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające, (np. 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie, właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza wet., przy

czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak koty, królki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju.

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statków winny być oznaczone wyraźnym napisem „Zaraza i pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród zapowietrzonych do stacji kolejowej lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz względnie ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy) jak również rampy, sprzęty i przedmioty używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony zarazą i pomorem świń, do którego włączam wybudowania gromady Ryżyn.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenie świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza i pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane.

Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli

świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Górniak.

280

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. CHODZIESKIEGO

z dnia 5 września 1947 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psa własności ob. Jaszyk Kazimierza z Laskowa na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dn. 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33), oraz z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam miasto i gminę Szamocin.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczając możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzanych (przenoszonych, przewożonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, milicyjnych i psów inwalidzkich, o ile psy te są wyprowadzane (wynoszone, wywożone) jedynie na chwilowy pobyt poza obręb okręgu zagrożonego wścieklizną, w celu użycia do polowania względnie śledzenia przestępców lub prowadzenia inwalidów.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, jak również schwytane przy obławach — będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku pokąsania przez psa względnie kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Sołectwie, Zarządzie Gminnym, Post. M. O., Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, przy zastosowaniu dekretu z dn. 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 10.000,— zł albo jedną z tych kar.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
(—) Sierakowski.

281

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 8 września 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W sprawie z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącej do Ob. Tomczaka Zygmunta, zam. w Witkowie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20 czerwca 1936 (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2—III—1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą i pomorem świń stanowi zagroda Ob. Tomczaka Zygmunta w Witkowie. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody miasta Witkowa.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwe władze gminne o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni do przybycia powiatowego lekarza wet. dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyn śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza wet., przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używanie knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscwości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz, przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczel-

nych wozach aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wcielam wszystkie miejscowości gminy Witkowo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
2. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godzin przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznanę za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Gabryś,
Wicestarosta.

282

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. SZAMOTULSKIEGO

z dnia 24 sierpnia 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w chlewni Ob. Przybyły Wiktora w Smolnicy Młyn, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 22. 8. 27. r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 36 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2-III-1/5, zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Ob. Przybyły Wiktora zamieszkałego w Smolnicy Młynie. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam zagrody Ob. Ob. Frąckowiaka Franciszka, Szymkowiaka Wincentego, Zofka Ludwika, Perz Heleny, Dzika Stan., Koniecznego Ant., Gruszczyńskiego Jana i Dzik Marii, gromady Smolnicy.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające, (np. 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie pozostałe zagrody gromady Smolnicy.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane.

Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Kurpisz.

283

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. SZAMOTULSKIEGO

z dnia 4 września 1947 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w majętności Kobylniki na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Minitra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 r. Nr Wet. 2—III—1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagrody zapowietrzone:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda majętności Kobylniki. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody na terenie gromady Kobylniki.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą

przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą p.-różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gromady: Słopanowo, Dobrogustowo, Gaj Mały i majętność Gaj Mały.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świn hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko

za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
(—) Kurpisz.

284

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KĘPIŃSKIEGO

z dnia 2 września 1947 r.

w sprawie uchylenia zarządzeń odnośnie wścieklizny.

Z powodu wygaśnięcia wścieklizny u psów i kotów we wsi Baranów, gm. Kępno Południe, pow. kępińskiego znoszę niniejszym moje zarządzenie z dnia 16 maja 1947 r. L. Dz. 12/88/47 w sprawie zwalczania tej choroby.

Starosta Powiatowy:
(—) Scholl.

285

OBWIESZCZENIE STAROSTY POW. GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 13 września 1947 r.

o obowiązku zgłaszania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Na podstawie §§ 1 i 3 rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 14 maja 1947 r. o obowiązku zgłoszenia pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 191) zarządzam co następuje:

Wszystkie osoby, zamieszkałe na terenie powiatu Gnieźnieńskiego, posiadające pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, o ile mają zamiar korzystać nadal z prowadzenia pojazdów mechanicznych, winny dokonać zgłoszenia w Starostwie Powiatowym Gnieźnieńskim pokój Nr 20, najpóźniej w terminie do dnia 20 października 1947 r., celem ich potwierdzenia.

Zgłoszenie winno nastąpić w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, które są do nabycia w Starostwie Powiatowym w Gnieźnie w kwocie zł 10,— za formularz.

Do deklaracji należy dołączyć:

1. pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych,
2. potwierdzenie miejsca zamieszkania, wydane przez właściwy Zarząd Gminny wzgl. Miejski.

Pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych, które w w/w. terminie, nie zostaną przez Starostwo Powiatowe Gnieźnieńkie potwierdzone, tracą ważność w myśl § 4 wyżej cytowanego rozporządzenia.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych wojskowych, wydanych przez władze odrodzonego Wojska Polskiego jak również międzynarodowych pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Starosta Powiatowy:
(—) L. Rolke.

286

OGŁOSZENIE STAROSTY POW. GOSTYŃSKIEGO

z dnia 18 września 1947 r.

w sprawie orzeczeń karnych.

Obywatel Pawlicki Feliks w Gostyniu, pow. Gostyń, skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 29 sierpnia 1947 r. Nr 500/47 K na karę grzywny 1.000,— zł z § 5 rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 1. 2. 46 r. w sprawie ograniczenia obrotu handlowego mięsem i jego przetworami pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych (Dz. Świadczeń Rzeczowych Nr 3, poz. 7).

*

Ob. Gabryszczak Stanisław w Gostyniu, powiat Gostyń, skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 14. 8. 1947 r. Nr 416/47 K na karę grzywny 3.000,— zł oraz przepadek mięsa z § 5 rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 1. 2. 46 r. w sprawie ograniczenia obrotu handlowego mięsem i jego przetworami, pochodzącymi z uboju zwierząt rzeźnych (Dz. Świadczeń Rzeczowych Nr 3, poz. 7).

Starosta Powiatowy:
(—) W. Zygmaniak.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

CENNIK
Centrali Materiałów Budowlanych — Wojewódzki Oddział w Poznaniu
na dzień 1 września 1947 r.

Nazwa towaru	Jedn.	Cena	Uwagi
Cena orientacyjna, gdyż obowiązują ceny z dnia wysyłki.			
Wagonowo wprost pod adresem odbiorcy:			
Papa dachowa Nr 100	1 rolka	357,— do 382,— zł	franco stacja odbiorcza
Papa dachowa Nr 150	1 rolka	312,— „ 334,— „	franco stacja odbiorcza
Cement	1 tona	2.845,— „	franco stacja odbiorcza
Wapno palone	1 tona	1.750,— „	franco stacja odbiorcza
Wapno hydratyzowane	1 tona	2.520,— „	franco stacja odbiorcza
Wapno hydrauliczne	1 tona	2.520,— „	franco stacja odbiorcza
Blacha cynkowa	1 kg	44,— „	loco zakł. wytw.
Dźwigary NP 16	1 kg	9,— „	loco zakł. wytw.
Szkło 2 mm	1 m^2	290,— „	franco stacja odbiorcza
Stolarka od 19—29 mm	1 m^3	7.450,— „	loco stacja załadowania
Z naszego magazynu w Poznaniu			
Papa dachowa Nr 100	1 rolka	460,— zł	Instytucje Państw. minus 10% rabatu
Papa dachowa Nr 150	1 rolka	400,— „	
Cement	50 kg	187,— „	
Wapno hydratyzowane	50 kg	168,— „	
Wapno hydrauliczne	50 kg	168,— „	
Blacha cynkowa	1 kg	45,70 do 51,04 „	
Dźwigary NP 16	1 kg	10,— do 11,— „	Instytucje Państw. minus 10% rabatu
Szkło 2 mm	1 m^2	345,— „	
Stolarka od 19—29 mm	1 m^3	8.500,— „	

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Unieważniam skradziony mi dowód tożsamości. Maria Gieblowa, Kępno, Armia Czerwona nr 49.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wystawioną przez R. K. U. Kalisz, dowód osobisty (niemiecki odcisk palca) i świadectwo czeladnicze zawodu rzeźnicko-wędliniarskiego, wyst. przez Izbę Rzemieślniczą w Poznaniu, na nazwisko Stefan Rokoszewski, wieś Felicjanowo, gm. Orzeszków, pow. Turek.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

330

II. Zg. 48/47. Walentyna Gramza z Kołaty, powiat poznański, zgłosiła wniosek o uznanie za zmarłego męża swego Teofila Gramzy, robotnika, zamieszkałego ostatnio w Kołacie, urodz. 17. 12. 1909 z ojca Józefa i matki Marianny z d. Dębska. Wymieniony został w roku 1943 wywieziony na pracę do Niemiec, tam później przez Gestapo aresztowany i osadzony w obozie koncentracyjnym Gross-Rosen, gdzie od stycznia 1945 r. zaginął.

Zaginionego Teofila Gramzę wzywa się, aby w terminie trzech miesięcy od niniejszego wezwania zgłosił się w podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Pobiedziska, dn. 15 września 1947 r. — Sąd Grodzki.

331

Zg. 55/47. Do tut. Sądu wpłynęły wnioski o uznanie za zmarłe następujących osób:

1) Zg. 55/47. Alfonsa Bronisława Wańtowskiego, urodz. 4. 9. 1882 r. w Brodach, pow. Tczew, syna Ksawerego i Teresy z d. Gackowska, ostatnio zam. w Sienkiewiczach, wojew. poleskie, który jako kapitan wojska polskiego miał zginąć 29. 9. 1939 r. koło Szadrska pod Pińskiem podczas walk.

2) Zg. 60/47. Stanisława Kubisza, urodz. 23. 2. 1901 r. w Wieleminie, pow. Turek, syna Franciszka i Apolonii z d. Cieślak, ostatnio zam. w Damasławku, który zabrany

na roboty przymusowe przebywał ostatnio w powiecie niskim na Górnym Śląsku i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

3) Zg. 66/47. Hipolita Hekierta, urodz. 30. 6. 1916 r. w Smuszewie, pow. Wągrowiec, syna Franciszka i Bronisławy z d. Stefania, ostatnio zam. w Mokronosach, który powołany do aktywnej służby w wojsku polskim podczas kampanii wrześniowej w 1939 r. miał zginąć w walce we wsi Sitaniec, powiat Zamość.

4) Zg. 78/47. Pawła Sosnówki, urodz. 16. 2. 1900 r. w Zdziłowicach, powiat Janów, syna Jana i Małgorzaty z d. Wcisło, ostatnio zam. w Bliżycach, pow. Wągrowiec, który zaciągnięty do Armii Polskiej miał zginąć podczas walki pod Kutnem.

5) Zg. 105/47. Jana Lachowicza, urodz. 9. 6. 1909 r. w Bublanach, pow. Sambor, syna Antoniego i Anny z d. Pakoś, ostatnio zam. w Kościuszkowcach, powiat Czortków, który od roku 1941 nie dał o sobie śladu życia.

6) Zg. 107/47. Kazimierza Józefa Hurtiga, urodz. 23. 2. 1918 r. w Skokach, syna Józefa i Wiktorii z d. Fertsch, ostatnio zam. w Skokach, który zabrany do obozu koncentracyjnego w Żabikowie, został następnie wywieziony do obozu Gross-Rosen i odtąd ślad po nim zaginął.

7) Zg. 108/47. Józefa Hełka, urodz. 13. 1. 1912 r. w Mingede (Niemcy), syna Michała i Katarzyny z d. Kaźmierczak, ostatnio zam. w Wągrowcu, który zaciągnięty do Armii Polskiej w 1939 r. zaginął bez wieści.

8) Zg. 110/47. Władysława Lecha, urodz. 23. 7. 1912 r. w Rościszewie, powiat Tczew, syna Józefy Lech, ostatnio zam. w Rgielsku, powiat Wągrowiec, który powołany w 1939 r. do służby wojskowej dostał się do niewoli niemieckiej i zaginął odtąd bez wieści.

Wzywa się wyżej wymienionych, aby w terminie trzymiesięcznym zgłosili się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie będą uznani za zmarłych.

Wszystkie osoby, któreby cośkolwiek o życiu wyżej wymienionych wiedziały są zobowiązane donieść to Sądowi Grodzkiemu.

Wągrowiec, dnia 4 września 1947 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za III kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 50,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Poznaniu. Składowa 3 — 1886/47

K-32752